

Den sedmý a závěrečný (26.8.2011)

Vše jednou končí. Ráno se probouzím do krásného a teplého dne. Vychutnávám si „mastňácký“ pobyt v krásném kempu v Nýrsku. Po svěží koupeli (žeton za 20kč) si jdu koupit do místní kantýny čerstvé rohlíky. Stejně je to zajímavé, ale dobrou chuť dělá vždy velký hlad. Pochutnávám si na majce s rohlíkem a zapíjím to kávičkou. Samozřejmě Jihlavankou. Vzpomínám na naše diskuse při BP, kdy se dělíme na dva tábory. Jedni tvrdí, že dobrá káva je vždy ta nejdražší. Pak jsou tací (já), kteří tu chuť mají nastavenou na to, co jsme byli vždy zvyklí pít. Zkrátka dobře propražený standard. Tedy jak říkají znalci, nekvalitní káva nakyslé chuti. Je to zajímavé, ale mně opravdu chutná. Po zkušenostech s pravou kávou „Arabica“, kterou mi prodali ve specializovaném krámu za 120Kč/10Dg a přede mnou umleli, jsem opravdu zjistil, že „Jihlavanka“ je můj favorit. Mám však jednu podmínku. Vždy si kontroluji datum expirace (datum výroby samozřejmě na obalu neudávají).

Pomalou pozoruji jak se probouzí kemp. Sleduji a hodnotím různé přívěsy. Zkousím se vžít do role Holanďanů, kteří si sebou do kempu tahají vlastně obytný dům. Bavilo by mne to? Co z toho mají? Musím mít na dovolené sebou satelitní TV? Jedna věc je mi však jasná, nemusím a doufám nikdy mít nebudu. Hrozí pouze jedna věc a to je deštivé počasí. Chodit do přírody s pršipláštěm se mi opravdu nechce. Spát ve stanu, když venku prší, bylo velice zábavné v době, kdy nám bylo dvacet HI. Nyní mám takovou podmínku, že v dešti ve stanu vydržím maximálně 2 dny. Pokud jedu s přívěsem, pak o den více. Po tomto čase je člověk již totálně znavený a otrávený a vlastně ani neví, proč za nějaký kemp má platit. Doma je to přeci pohodlnější a komfortnější. Sleduji, jak se probouzí i lidi v chatičkách. Je až s podivem, kolik je zde maminek s dětmi, ale bez chlapů. Mohou z těchto dětí vyrůst řádní milovníci přírody? Asi ano, ale stejně se domnívám, že úloha otce rodiny a vedoucího „smečky“ nemůže být nahrazena bojácnou a nervózní maminkou. Pozoruji, jak nabádá děti, že teď nemohou si hrát s míčem, protože musí jíst. Argument dětí, že nemají hlad, zkrátka maminka nebere. Vnímám to nějak jinak, možná již tady nastává nějaká chyba ve výchově. Jdu vynést odpadky a ještě se stačím podívat, co děti mají k jídlu. Hmmm, tak já měl dva rohlíky namazaný majkou a skutečně jsem syt. Děti mají tři natvrdo uvařená vejíčka, kupu salámu, housky, chleba, paštiky..... No nevím.

Ale co je mi vlastně po tom? Teploměr v autě ukazuje 16C. Do toho svítí ranní sluníčko. Nádhera. Rychle skládám spacák, strojím se a vyrazím na nejbližší sotu, což je kopec Hraničář. Byl jsem tam již asi 3x. Tentokrát však po cestě nikoho nepotkávám. Vychutnávám si tu „samotu“. Na vrchol dorážím bez větších problémů. Dělam pár spojení a balím. V kempu mne čeká nádherná koupel v bazénu. Taky zjišťuji, že mám chuť na pivo. No dobrá, zajdu tedy dnes do restaurace v kempu a něco dobrého si sním. Opravdu pan Hošťálek má vynikající ceny a opravdu vynikajícím způsobem vaří. Dávám si španělský ptáček za 47 Kč, plus příloha rýže za 15Kč. Ceny jak za starých dobrých časů HI. Opravdu poctivé a chutné jídlo. Však tato restaurace je v Nýrsku všeobecně známa. Vzpomínám, jak mi tady před třemi roky vypravoval Maxim OK1JMK o tom, že skutečně je toto asi nejlepší restaurace v Nýrsku. Sakra, co dělá Maxim? Prohledávám mobila a nacházím jeho číslo. Bohužel Maxim je asi zaneprázdněn. Posílám mu tedy SMS, že jsem v kempu a že poslouchám na 145.550 MHz. Ani ne za hodinu se Maxim ozývá. Diskutujeme na různá témata. Taky „zavádíme“ řeč o HAM hnutí. Prý v Nýrsku to téměř skončilo. Nikde nikdo, kolektivka nepracuje, všichni jsou přestárlí..... Běžný problém teď už celosvětového HAM sportu. Někde jsme asi udělali chybu. Přesto přemýšlím, proč ještě existují tací

„zapálenci“ na PMR. Pokud jsem někde v horách, pak vím, že nemá smysl někde volat na direktních kanálech. Na převaděčích je to jen o počasí (poslední zbylé téma stárnoucího mužstva). Přesto však člověk někdy narazí (většinou na PMR) na novodobé propagátory navazování spojení. Kde oni berou to nadšení? Proč nespěchají do HAM komunity? Vždyť tam jejich možnosti vyžití by byly několikanásobně větší jak na PMR? No, pokud poslouchají na našich pásmech naše fonická spojení – opravdu asi dostanou špatný pocit. Ale zkuste si počíst třeba zde:

<http://www.cbpmr.cz/>

Nedýchá na Vás něco takového pěkného? Tím samozřejmě neříkám, že na těchto pásmech se nevyskytuje něco, co je mi totálně cizí (sprostoty). Vzpomínám, jak jsem jednou poslouchal na CB komunikaci dvou děvčat, kde se to hemžilo vulgarismy největšího rázu. Připadalo mi to tak, že se tam musí bavit dvě „dámy“ z E55. Nějak jsem to nevydržel a jen jsem jim chtěl říci, zda si uvědomují, že mohou být odposlouchávány a že to opravdu není hezký poslech. Dostal jsem od nich „zavyučenou“. Zkrátka jsem byl nazván..... Ne to se nedá zopakovat. Ale zřejmě ani pan doktor Radim Uzel taková slova nikdy veřejně neslyšel. Tak to je druhý extrém.

Odpoledne se jen válím a relaxuji. S obavami sleduji, jak se na naše území přibližuje studená fronta. Nechce se mi v sobotu ráno balit mokré věci. Nastavuji si tedy budíka na 5 hodin. Zkusím zkrátka odejet ještě před příchodem fronty. Jak jsem naplánoval, tak se to i povedlo. Naštěstí nebyla rosa. Mám sbaleno před 7 hodinou. Ještě se stačím rozloučit s paní Hošťálkovou z kempu a vyrazím směr Liberec. Před Prahou dokonce vjíždím do jasného počasí. Tak slavná expedice SRH2011 je za mnou. Co říci závěrem?

- Idea o diádách a triádách funguje. Zkrátka není možné ve větší partě dosáhnout totální shody. To by otravovalo každého z nás.
- Každý člen expedice by měl být samostatný, včetně dopravního prostředku.
- Nemá smysl něco podrobně plánovat. Vliv nečekaných okolností na změny plánu jsou jasné. Dokonce já miluji plán vytvářet jen několik hodin před událostí.
- Radost ze spojení mezi členy skupiny je obrovská. Není tedy podmínkou si myslet, že musíme být ubytováni na jednom místě a to všichni pospolu.
- Náklady na expedici byly u mne cca 5200 Kč. Jen bláhovec si může plánovat menší náklady. Náklady na dopravu (benzín) u mne byly následující:
 - Najeto 750km, při průměrné spotřebě 5.8 l/100km. Při ceně benzínu cca 34.50 Kč/litr, to jsou náklady asi 1500 Kč. Ostatní náklady jsou za ubytování a stravu.
 - Nejlacinější kemp Zahrádky – 80kč/den (1 osoba, stan, auto)
 - Nejdražší kemp Nýrsko – 130kč/den
 - Oběd a večeři jsem si vždy dával v restauraci
- SW40 se jako SOTA zařízení osvědčil. Bohužel bez indikace napětí baterie hrozí to, že stabilizátor napětí pro ladění varicapu poklesne pod 10.5V. Tím dochází k velké nestabilitě. Použití LION baterie s výstupním napětím 11.4V 1800mAh není tím nejlepším řešením.
- Stan z Decathlonu (dvouplášť) v ceně cca 750 Kč se plně osvědčil.
- Samonafukovací karimatka z Decathlonu je vynikající věc. Má perfektní izolační vlastnosti při minimální ceně a zabíráním prostoru.
- Spací pytel z Decathlonu pro extrémní teploty do 0C (komfort 5C) se plně osvědčil

- UV-3R je ideální spojovací prostředek pro místní spojení. Velice jsem využíval osvětlovací LED.
- Měnič (obdélníkový průběh výstupního napětí 220V) se pro dobíjení netbooka velice osvědčil.
- Na napájení GPS je nutné použít jen kvalitní alkalické baterie (šetřil jsem a použil nekvalitní Varta uhlíkové).

Jsem i rád, že mohu vyvrátit různé názory na spotřebu vody. Nedovedu si představit, že bych na túře neměl sebou minimálně 2 až 3l vody na den. Pokud Vám někdo říká, že on to nepotřebuje, je to blbost. Mýt se musíte, pít také. Nedělejte si problémy s množstvím oblečení. Nová trička (čistá HI) se dají všude koupit a to za rozumnou cenu. Nikdy nepodceňujte řádnou hygienu. Vždy mějte v záloze léky typu Endiaron (HI). Nikdy si nenechávejte trekové boty před stanem. Je dobré mít v záloze alespoň jedny běžné turistické boty.

Ne vše bylo ideální a asi to tak vždy bude. Přesto lze konstatovat, že tentokrát počasí stoprocentně vyšlo. Tedy pořádání těchto expedic v termínech konec srpna, je asi ideálním termínem.

Závěr závěrů – ať žije SRH2012.

Liberec 13.9.2011

Milan OK1F